

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 14. Dum se indignum, accusat, fit Deo dignus: hunc imitantur, qui dignè ad Christi Domini accedunt Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](#)

num illum eredentium patrem Abraham, qui quanto diligentius, & fortius intendebat in id quod per orationis suffragium desiderabat, eo se magis deprimebat, & terræ quasi assuebat

^{13.} humilior, dicens: *Loquar ad Dominum meum, cum sim puluis & cincus.* Et liquet eum mentiri non posse, qui ait: *Oratio humiliantis se nubes penetrabit, & donum propinquet, non conjolabitur, & non descendet, donec altissimum adspiciatur.*

^{14.} Quam sublimem edit saltum oratio repens humiliat? Nulla Aquila sic volatum suum in æra dirigit, nec Ardea, qua sic, nobibz proximer, calque alarum remigio penetret, nec similiter, donec ad Dei ipsius cor accesserit; illudque suavitatem apprehendens: *hoc enim ipsum est,* D. Amb. quo & in celo & in terra humiles intueretur. O*propterea fides Christiana, ait D. Ambrosius, qua in humiliata rato timor impetrare consuevit.*

^{14.} *Dum se indignum, accusat, fit Deo dignus: hunc imitantur, qui dignæ ad Christi Domini accedunt sacramentum.*

^{15.} **H**elonstro proposito consonam tractat D. Ambrosius difficultatem, quam conuenienter prosequuntur. D. Chrysostomus & D. Augustinus. *Quis Centurionem tantum, quantum cum dignatus est Christus, beneficis redditum bene mereatur?* Quis cum ad illa preparauit? Ipsius senioris, Christo loquentes, declarat: *Dignus est, ut hoc ei præstet.* Ille contra exclamat: *Non sum dignus;* & alii dicunt: *Dignus est. Quid hoc rei? Ecce religiosus*

^{16.} *D. Amb. Centurio ad accipientiam salutem fit dignus (ais p. 31. D. Amb.) dum se proponit indignum: & dum tales suæ iniurias patrat, magis est honorificas faciat. D. Cyprianus & Gratianus. Quia dicebat non sum dignus (ait D. Amb.) dum se proponit indignum (celte D. August.) præstet dignum, non in enjus parietes, sed in enjus cor Christus intraret. Hanc rationem allégant Sancti hi Doctoris: nihil enim est, quod adeo hominem divinum reddit beneficis dignum, & capacem, cuius ipse Deus dominum subiungit, quam et profunda humilitate se horum omnium indigom indicate. Quæcirca, ut Deus cor tuum lubeat, & sua in te effundat dona, necesse est prius, ut tempore ipsum evacuas, omnibusque illis, quæ ex te habere cognoveris. Hoc opus est humiliari, quæ pati facis te nihil boni habere, quod tamen sit, te indignum vel ipsa aqua,*

quam bibis, vel ipso aere, quo respiras, quanto magis indignum Deo, indignum diuinis eius beneficiis, indignum gratiis domique caelestibus.

Hoc bene consideres, (ait D. Chrysostomus) hos solos à Deo dignos canonisatos, qui seipso, I. Cor 15, 1. *Et incapaces & indignos iudicabant. Vociferatur D. Paul. Non sum dignus vocari Apollonius.* ^{2.} *E contra telatur Chirillus: Vasoledionu est mihi iste. Clamat Paulus. Non sum dignus vocari Apostolus, propter hoc omnium primus factus est.* Eodem modo videtur est, ut D. Chrysostomus quomodo se subcrebat humilius ille Baptista. *Non sum dignus, solvere corrigiam calcaneum tuum.*

^{3.} *Et ob hunc humiliatis actum, ait Christus: non solum dignus est, qui manus suis pedes meos tangat, quin etiam caput meum, & dignus qui ad latum meum sedeat, ut mihi charillimus & fideli amicus Amicus sponsi Ioannes dicens, non sum dignus solvere corrigiam, tales menti eius, ideo amicus fuit sponsi. Et manus, quam esse calcamenti dixit indignum, hanc super caput suum, Christus attraxit. Exclamauit D. Petrus: Ex a deo Domine: quis homo peccator*

^{4.} *sum & Christus respondebat, quod ob hoc dignus sit illi tam proximè accedere, ut eum constituant vicarium, & Ecclesie lux fundamen- tum, sic ut inter Christum, & Petrum nullus sit intermedius.*

Hoc ipsum licet diceret de martyribus, Rom 8, 3. qui medis tormentis protestantur, his non Epiph. 8, 1. obstantibus, se Deo indignos, & sua gratiae, de excessu sua gloria incapaces, cum D. Paulo. Non sunt ad martyres consigne passiones, &c. Et de illis ait Spiritus & Iesu. Sancti, per os Salomonis (ita D. Cypriano in ad Quæcunq; Interpret.) Deus tentauit illis, & innenit eos agnitionem. Et nos jo (seu) dignus jui dicit ipse legit. Post de laude quam fuerint strictum examinati, & tentati, & martyres omnis rite consideratis, hoc Apollolo suo I. decreuit de illis proprio ore flauit: Ambula. Qui libenter mecum in alio: quia digni sum. Huc in protegente D. Chrysostomus, post uita alia, quod nihil astantur gerere possit Deo gratius, quam candide fateti te indignos omnium maximum esse peccatorum. Nobis Deo à Deo tam gratum, quam cum extremis peccoribus se digni habuimus commemorare: hoc est ueritas, apud nostra dentur principium.

Sap 36.

Apertissime quadrat hic discutitus D. Hieron. D. Chrysostomus attendit ad ea quæ scribit D. Paul. Illius c. T. 3. num scribit quod in omnibus sequatur Christum, Apoc 3, 21. studens passus eius imitari, penas, crucem, &c. Ad in his (ait) se nondam ad finem peruenit Philippi. 1, 23. quocirca non merito perfectum. Non 3, 12.

M. quod.

quod iam acceptum, aut perfectus sim, sequor autem, si quomodo comprehendam. Sic ambulo, ut cui adhuc multum luperet itineris: multa mihi defuncti ad perfectionem. Illico adiungit: *Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus. Refloriutoriè, nos, qui perfecti sumus, hoc sentiamus.*

Adest D Hieronymus & ait: O Sancte Apostole, num forsitan oblitus eorum que modo dixisti: *Nos quod iam perfecti sumus?* Si hoc ita sit, quomodo continuo te inter perfectiores annumeras, & ait: *Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus.*

Cælestis planè hac est Philosophia, ait D Hieron. quinimo ex hoc ipso perfectus est, quod se inter imperfectos annumerat: nec est quidquam quod adeo hominem sanctum perficiat, quam ex submissa humilitate se imperfectum accusare, & nihil reddit consummatur, & tantum ad virtutis promovet apicem suerit se operari, quod nec primum quidem pedem fixerit in via perfectionis.

Hic multa nobis essent dicenda, verum sufficiat, ut intelligamus, quam se noster Centurio prodat lucis æternæ, radiis illustratum, & clarè credat Christum, Deum esse, & ad obtinendum ab eo diuinam suam dona, optimam esse. *Domine, in medium, se illis indignum iudicare: hoc enim ipso, dignum se reddet. Aduerte (quoso) quam recto ordine procedat hic miles, ut (notatore Origene) ex ipso tota didicerit Dei Ecclesia, tempore sacrae Communionis: qualiter se quisque debeat disponere: subtilis sibi sumens hæc verba, & quasi ex ore eius deponens: Domine non sum dignus, &c.*

Consecutudo est hæc: iam Optima antiqua, ut tempore Origenis, eis fideles verbis preparavererunt iam à mille quadringentis annis: proposuit tamen Origenes sarcis acutum dubium. Communi: Tu, qui ad sacram Synaxim accedis, quid dicis? Domine non sum dignus: Cave ergo tibi, Domine, si te indignum agnoscas, & ut tales proprio té ore indicas: quomodo tam andax ad diuinum dignus. hunc panem accedis? An Apostoli vocem ignoras: Quisnam manducat & bibit indignus, &c.

Cor. 11. iudicium jùs, manducat & bibit? Iste pro te responderet, qui mouit questionem, & ait: quiniam optime facis, nec ylla reprehensione dignus, qui tali confessione humiliis accedit: Domine non sum dignus. Nihil enim tibi magis proderit, ut reddaris dignus, quam te agnoleres, ex parte tua omnino indignum: & quo submissorem tui habueris ipse cognitionem. Hoc superposito, quod conscientia non temordeat alienus mortali petiti co-bris dignior, & mai-

ri spiritu poteris seruens accedere. O adam, fulgidissime, Magister doctissime, quam clara nobis lux illa patescit, qua mentem tuam illuminat, qua date lucem sufficiens toti sit Ecclæsis.

¶ 15. Opera bona subedio vienunt Centurioni tempore necessitatis; mala vero ibi erunt: obstat, ut videtur licet in mysterio Christi.

A Lind præterea tibi pensandum offertur, in eo quod Sacerdotes aint: Domine, dignus est ille Centurio tali beneficio. *De Lw. 7. 4. ligit enim genitum nostram, & synagogam ipsa affectans nobis.* Quando ipse te tali beneficio proclamat indiguum, quod desiderabat, ecce prædeunt Sacerdotes, reprobantes bona opera ab eo facta, quæ cum dignum efficiant: *Dignus est, &c.* O quantum prouult opera premisla in Dei honorem: ut dum in conpectu Dei in die necessitatis veltra offeruntur, vobis id quod petitis, ipse largiatur. Mysterio non vacant verba illa, paulo ante citata ex Job, quando factus cumulus dolorum, vulnerum & leprosæ sedens in sterquilino, à Deo poscit auxilium. Declarat Eliu eius amicus, quis iure sperare possit à Deo & recipere sanitatem dum infirmatur: subdidum, quando paupertate premis: solatum dum tribulationem patitur. *Quis obsecra, erit illi?* Hic erit, qui talia in Dei obsequio fecerit opera, ut dum ad eum ex frato, vbi decumbit infirmus, aut de carcere, vbi iacet conclusus, aut ex labore, quo angustiatur, recurrat, posit Angelorum quisquam Deo talia offerte obsequia, & dicere, Domine, iustum es, ut hoc ei præstes beneficium: laborauit enim ad tui nominis gloriam, in hoc, & in altero: sic erit, ut id quod prætendit, sit obtenturus. *Si pro eo Angelus loquens onus de similibus, & annuntiat homini aquitatem, miserebitur ei, & dicit: Libera cum, ut non descendas in corruptionem, inservi, in quo propuleris ei.* Ita legit D Gregor, licet parum diff. Liberaliter ab eo; quod in vulgato legitimus, qd. O Maria. Felix ille, qui bona exercuit opera in Dei obsequio, occurrente pauperibus, defendendo pupilos, infirmis ministrando, viduas pugnando, redimendo captiuos, ut quones in angustiis ad Deum recurras, accurrat patitur illuc Angelus Custos, aut alius quidam, Omnia Divina Maiestati offerens ea dicat: Domine bene perenti tua largire dona. *Dignus est, ut genitore ei prefest.* Ad hoc autem reprobabilius